

«Τη αγία και Μεγάλη Πέμπτη»

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

Το φιλί του Ιούδα - Τοιχογραφία από την Ιερά Μονή Βατοπαιδίου

«Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, οἱ τὰ πάντα καλῶς διαταξάμενοι θεῖοι πατέρες»,
ὅρισαν να εορτάζουμε τα εξής:

1.τον ιερό νιπτήρα, δηλαδή το πλύσιμο των ποδιών των μαθητών από το

Διδάσκαλό τους,

2.το Μυστικό Δείπνο, δηλαδή την παράδοση του Μυστηρίου της Θείας Λειτουργίας,
3.την προσευχή του Χριστού στη Γεθσημανή, που ως Αρχιερέας απηύθυνε στον ουράνιο Πατέρα, και

4.την προδοσία του Ιούδα.

Σ' αυτά τα τέσσερα σημεία ψηλαφούμε την ταπεινωμένη, τη θυσιαστική, την προσφερόμενη και την προδομένη αγάπη. Το βράδυ εκείνο στα Ιεροσόλυμα, όπου ο κόσμος ησύχαζε στα σπίτια του, ο Ιησούς ως πρόσωπο κι ως αντιπρόσωπος της ανθρωπότητας δίνει την τελευταία μάχη με το μίσος, την εγκατάλειψη, τη μοναξιά, δηλαδή το θάνατο σε άλλη μορφή.

Το πλύσιμο των ποδιών, σύμφωνα με την Ιουδαϊκή συνήθεια, ώστε να «ανακληθούν» καθαροί. Ο Κύριος και διδάσκαλος, τιμητικά πλένει τα πόδια των μαθητών Του δείχνοντας συγχρόνως πως ο πρώτος, μέσα στην Εκκλησία Του, θα πρέπει να είναι «πάντων διάκονος». Η άλλη διάσταση της εξουσίας που δεν επιβάλλει το θέλημά της ούτε ζητά δουλική υποταγή. Από τότε και για πάντα ο «ιερός νιπτήρας» θα δείχνει τον αληθινό επίσκοπο ως «τύπον και τόπον Χριστού» και θα τον διακρίνει από τον κοσμικό άρχοντα.

Η παράδοση στην Εκκλησία του μεγάλου και φρικτού Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας, κατά τη διάρκεια του Μυστικού Δείπνου, θα παραμένει εις αιώνας το σημείο της παρουσίας του ζώντος Θεού. Ο ίδιος γίνεται «βρώσις και πόσις» για να ζήσει ο κόσμος. Προσφέρει και προσφέρεται θυσία «υπέρ της του κόσμου ζωής και σωτηρίας». Δε μας καλεί να γίνουμε καλοί και ηθικοί, εφαρμόζοντας τη διδασκαλία Του, όπως συμβαίνει με ιδρυτές θρησκειών και φιλοσοφιών. Μας προσκαλεί για να ενωθούμε μαζί Του υπαρξιακά, ουσιαστικά, τέλεια. «Λάβετε, φάγετε». «Πίετε εξ αυτού πάντες». Το σώμα και το αίμα του Θεανθρώπου «εις άφεσιν αμαρτιών και ζωήν την αιώνιον».

Το «περίλυπός εστι η ψυχή μου έως θανάτου», που λέει στον κήπο της Γεθσημανής, είναι ο πόνος της ψυχής που γίνεται πιο δυνατός από τον πόνο του σώματος, αγγίζοντας τα όρια του θανάτου. Πόνος από την εγκατάλειψη από τους αγαπημένους, πόνος από την αποτυχία, από την απογοήτευση, από τη μοναξιά. Ο τέλειος άνθρωπος Ιησούς Χριστός, έχοντας ψυχή και σώμα όπως εμάς, μπορεί να κατανοήσει κάθε άνθρωπο που πονεί ψυχικά, που συντρίβεται από τον πόνο των γεγονότων και των ανθρώπων. Κι ως Θεός μπορεί να συμπορευτεί και να συμπαρασταθεί.

Η προδοσία του Ιούδα, ενός εκλεκτού μαθητή, θα δείχνει το πόσο εύκολα μπορούμε να αρνηθούμε και να προδώσουμε τους ευεργέτες μας, αν στηριχτούμε στο λογισμό και στα πάθη μας.

Η Μεγάλη Πέμπτη μας φέρνει προ των Παθών του Κυρίου και μας ετοιμάζει για το «σήμερον κρεμμάται επί ξύλου». Εκεί, στο μέσον του ναού, η εσταυρωμένη αγάπη θα καλεί όλους μαζί και προσωπικά τον καθένα για ανταποκριθούμε στην πρόσκληση για σταυροαναστάσιμη πορεία ζωής.

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com